

[Korsgaard.]

Begreber ikke bevise dette bedre end netop ved haanende at vende sig imod det konservative Folkeparti i Anledning af, at vi i Overensstemmelse med Sandheden har skrevet, at det fra vor Side først blev antydet, at denne Ændring burde foretages.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Krag, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som ogsaa spiller en vis Rolle i Venstrepartiet — det maa man vel antage —, paa et meget tidligt Tidspunkt, før vi kom til Stede, havde stillet et Forslag i den Retning. Men hvor kan det da være, at det saa ikke blev vedtaget? Det var dog virkelig meget kedeligt, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ikke skulde have haft den Indflydelse paa Situationen, at han kunde faa vedtaget, at Datoen den 1. Maj ændres til den 8. Maj. (*Hans Nielsen:* Det fik han jo). Ja, nu er det vedtaget. (*Hans Nielsen:* Ja, men det var ogsaa nu, han foreslog det). Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen husker fejl; jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg paastaar, at det var det ærede Medlem Hr. Pürschel, som i den Forhandling, vi havde i Eftermiddags, som den første pegede paa dette Forhold.

Jeg er ganske vist ikke i Tvivl om, at hvis der skulde foretages en Afstemning indenfor Udvalget om, hvem der var den første, saa vilde i hvert Fald de 12 Medlemmer stemme for, at det var det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der var det; men det er jo ikke altid Flertallet, der har Ret. Og jeg føler mig ganske sikker paa, at i det givne Tilfælde er det ikke Flertallet, der har Ret. (*En Stemme:* Det er fuldstændig ligegyldigt). Ja, det er ligegyldigt. Jeg vil ikke i og for sig modsige, at det er ligegyldigt; men det har en Side, som for mig ikke er ligegyldig, den nemlig, at hvor lille Sagen end er, vil man lige godt ikke vedkende sig, at den er fremgaaet af et Forslag fra vor Side, og det er mig nu ikke saa ligegyldigt, dette med de smaa Ting. Det er meget ofte, at man fra de smaa Ting kan slutte til de større — hvis man overhovedet har Evnen til at slutte, men den Evne er der ganske vist forfærdelig mange, der ikke har. Altsaa, Tingen i sig selv er kun lille, men hele den Form, under hvilken den tages af det ærede Medlem Hr. Krag, viser den hele Indstilling, som altsaa Venstre under det ærede Medlems Ledelse efterhaanden tager til Situationen.

Jeg maa altsaa gentage: Udvalgsforhandlingen viser sig for saa vidt omsonst,

af Oplysninger var der ingen at faa; for saa vidt kunde Udvalgsforhandlingen lige saa godt være undgaaet og det ærede Medlem Hr. Krag være befriet for det Ubehag at skulle være i et Lokale, naar det ikke er dette Lokale, sammen med 3 konservative Rigsdagsmænd.

Handelsministeren (Hauge): Jeg ønsker kun at give en Oplysning, der klart belyser den Stilling og den Argumentation, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard er kommet i og fremfører. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har jo været meget stolt over, at de Konservative havde faaet gennemført en Ændring til Arveafgiftsloven, saaledes at første Dag af Lovens Gyldighedstid blev identisk med Stadfæstelsedagen, fordi der efter det ærede Medlems Opfattelse skulde være en stor Ubillighed deri, at Loven havde Gyldighed fra et tidligere Tidspunkt end Stadfæstelsedagen. Men hvorledes forholder det sig med den gældende Arveafgiftslov, Lov Nr. 147 af 10. April 1922, altsaa en Lov, der er stadfæstet 10. April 1922? Denne Lovs § 49 indeholder den Bestemmelse, at Loven træder i Kraft den 1. April 1922, og det har det ærede Medlem Hr. Korsgaard stemt for.

Pürschel: Maa jeg til dette sidste sige, at den Omstændighed, at der en Gang er begaaet en Fejl — det er afgjort en Fejl, at man giver en saadan Lov tilbagevirkende Kraft —, den Omstændighed, at det er sket en Gang, forhindrer selvfølgelig ikke, at man, naar man bliver opmærksom paa dette Forhold, gaar ind for at faa det rettet.

I øvrigt er Sammenhængen i denne i og for sig ret ubetydelige Ting, som er kommet til at spille en ret stor Rolle her i Aften, den, at jeg rettede et Spørgsmaal til den højtærede Minister om Forstaelsen af Lovforslagets § 4, hvori der stod nogle Bemærkninger med Hensyn til Arveafgifter, der berigtigedes afdragsvis, og sagde: jeg gaar ud fra, at denne Paragraf, skønt den er uklart affattet, dog ikke har til Formaal at give Loven tilbagevirkende Kraft, hvad jeg fandt urigtigt at gøre. Deraf tog det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal Anledning til at bemærke, at Loven jo i og for sig allerede fik tilbagevirkende Kraft derved, at den i § 2 satte den 1. Maj som Begyndelsesdato for Lovens Gyldighedstid.

Dette er Sammenhængen. Om man saa vil sige, at det er det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der har fundet paa dette med den tilbagevirkende Kraft, eller mig,